

**Efekty uczenia się dla studiów podyplomowych:
Hagiologia kulturowa**

Kod składnika opisu charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji lub/i kod składnika opisu efektów uczenia się charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym – poziomy 1–8	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji lub/i opis charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym – poziomy 1–8	Symbol efektu uczenia się dla studiów podyplomowych	Opis efektów uczenia się dla studiów podyplomowych
1	2	3	4
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
P7S_WG	w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów;	SP_P7S_WG1	w pogłębionym stopniu przedmiot hagiologiczny, na który składa się rozumienie procesu formowania kultu religijnego dotyczącego świętych, zjawiska związane z określaniem statusu „świętego” i „błogosławionego” w ramach chrześcijańskich praktyk religijnych
		SP_P7S_WG2	w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skrypturystycznych, artystycznych i patrociniiów, a także współczesnych źródeł internetowych

	główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów	SP_P7S_WG3	w pogłębionym stopniu metodę badań hagiologicznych, które mają charakter interdyscyplinarny – transdyscyplinarny i multidyscyplinarny – charakter badań hagiologicznych, polegający na uwzględnieniu autonomiczności badań specjalistycznych oraz zależności pomiędzy metodami i zakresami źródłowymi różnych dyscyplin
P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego; podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	SP_P7S_WK1	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w zakresie humanistycznym, dotyczące specyfiki rozumienia świętości osoby ludzkiej;
		SP_P7S_WK2	uwarunkowania komunikacji międzypokoleniowej i międzykulturowej w oparciu o elementy tworzące przestrzeń kultury w różnych jej zakresach
		SP_P7S_WK3	hagiologiczny aspekt humanizmu, obejmujący etyczne uwarunkowania działalności zawodowej, wyrażony w etosie człowieka świętego
		SP_P7S_WK4	podstawowe zasady zarządzania danymi, z uwzględnieniem tematyki hagiologicznej
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
P7S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez: – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, – przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi; formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi	SP_P7S_UW1	wykorzystać posiadając wiedzę w formułowaniu i rozwiązywaniu złożonych i nietypowych problemów poprzez krytyczną analizę i twórczą interpretację przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych
		SP_P7S_UW2	dobierać metodę i narzędzia, w tym techniki informacyjno-komunikacyjne w przedstawianiu etosu świętych, mającego wartość egzystencjalną dla aktualnego pokolenia
		SP_P7S_UW3	opracować nowe metody i narzędzia badawcze niezbędne w dostosowaniu przekazu zakodowanego w źródłach hagiologicznych do percepcji treści aksjologicznych w warunkach dostosowanych do odbiorcy
		SP_P7S_UW4	formułować i testować hipotezy związane z rozwiązywaniem problemów egzystencjalnych, przy użyciu wiedzy hagiologicznej
P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; prowadzić debatę;	SP_P7S_UK1	przewodzić debatę i komunikować się w zakresie przedmiotu hagiologicznego, z osobami uczestniczącymi w procesie dydaktyki szkolnej, akademickiej oraz z różnych środowisk kulturowych;

	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	SP_P7S_UK2	posługiwać się w języku angielskim terminologią specjalistyczną w ramach przedmiotu hagiologicznego;
P7S_UO	kierować pracą zespołu; współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	SP_P7S_UO1	kierować pracą zespołu zajmującego się porządkowaniem źródeł hagiologicznych, mającą na celu odczytywanie przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych
		SP_P7S_UO2	współdziałać z innymi osobami, które nie mają znajomości przedmiotu hagiologicznego, organizując zespoły i nadzorując ich pracę nad przedmiotem hagiologicznym, ukierunkowaną innowacyjnie
P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	SP_P7S_UU1	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, poprzez nieustanne odkrywanie wartości zakodowanych w dziedzictwie kulturowym, w oparciu o znajomość przedmiotu, źródeł i metody badań hagiologicznych;
		SP_P7S_UU2	ukierunkowywać innych w zakresie rozpoznawania etosu świętych w dziedzictwie kulturowym, z intencją zastosowania mającego charakter innowacyjny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	SP_P7S_KR1	odpowiedzialnego – pod względem rzetelnego rozwoju kompetencji zawodowych – pełnienia ról zawodowych w branżach mających charakter edukacyjny, naukowych oraz popularyzujących kulturę i humanizm
		SP_P7S_KR2	doskonalenia etosu zawodowego nauczyciela, wychowawcy, twórcy i organizatora przestrzeni kultury, poprzez uwzględnianie w działaniach zawodowych specyfiki etosu człowieka świętego, powiązanej ze znajomością przedmiotu hagiologicznego
P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	SP_P7S_KK1	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, poprzez otwartość na zrozumienie specyfiki tworzenia i wdrażania etosu świętego
		SP_P7S_KK2	uznawania znaczenia wiedzy w zakresie hagiologicznego przedmiotu, źródeł i metody badań w rozwiązywaniu problemów egzystencjalnych oraz otwartości na konfrontację z innymi badaczami i uznanie ich kompetencji specjalistycznych

P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego;	SP_P7S_KO1	wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z obowiązku rzetelnego przedstawiania i objaśniania wartości dziedzictwa narodowego;
	inicjowania działania na rzecz interesu publicznego;	SP_P7S_KO2	organizowania systemu wiedzy przeznaczonej dla odbiorcy publicznego, obejmującej hagiologiczny przedmiot i źródła z inspiracją do wdrożenia etosu świętego
	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	SP_P7S_KO3	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, z koncentracją na hagiologicznym aspekcie humanizmu

Po ukończeniu studiów podyplomowych absolwent uzyskuje kwalifikacje cząstkowe na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Opis:

Kolumna nr 1 i 2 – na podstawie Rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 roku, poz. 2218) oraz Rozporządzenia MEN z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym – poziomy 1–8 (Dz. U. z 2016 roku, poz. 537)

Kolumna nr 3 – symbol efektu uczenia się dla studiów podyplomowych

SP_P6S – studia podyplomowe, poziom 6-Polskiej Ramy Kwalifikacji

SP_P7S – studia podyplomowe, poziom 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji

W – kategoria wiedza/ G – głębia;/ K - kontekst

U – kategoria umiejętności/ W- wykorzystanie wiedzy; / K- komunikowanie się;/ O - organizacja;/ U – uczenie się

K – kategoria kompetencje społeczne / K -ocena krytyczna; /O- odpowiedzialność; /R –rola zawodowa

1, 2, 3 i kolejne – numer efektu uczenia się

Kolumna nr 4 – opis treści efektów uczenia się

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Nazwa studiów podyplomowych: **Hagiologia kulturowa**

Wymiar kształcenia (sem.): **2 semestry**

Liczba punktów ECTS: **30**

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Przestrzeń sakralna

Cel kształcenia: szczegółowe zapoznanie się z zasadami organizowania i interpretacji przestrzeni sakralnej jako obszaru wydzielonego w przestrzeni kultury do sprawowania kultu Bożego;

Treści merytoryczne: świątynia i sanktuarium; elementy ludzkiej aktywności składające się na kult religijny; czynności kulturowe i pobożnościowe; przedmioty oddane do sprawowania kultu Bożego; święci w przestrzeni sakralnej; harmonia sztuki, muzyki i teologii w organizacji przestrzeni sakralnej.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryptyzystycznych, artystycznych i patrocinów, a także współczesnych źródeł internetowych. Absolwent potrafi wykorzystać wiedzę w formułowaniu i rozwiązywaniu złożonych i nietypowych problemów poprzez krytyczną analizę i twórczą interpretację przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych. Absolwent jest gotów do doskonalenia etosu zawodowego nauczyciela, wychowawcy, twórcy i organizatora przestrzeni kultury, poprzez uwzględnianie w działaniach zawodowych specyfiki etosu człowieka świętego, powiązanej ze znajomością przedmiotu hagiologicznego.

Wiedza (zna i rozumie): elementy tworzące przestrzeń sakralną oraz różnice między kultem Bożym, czynnościami pobożnościowymi i świeckimi.

Umiejętności (potrafi): formułować stwierdzenia wyjaśniające poprawność w organizacji i interpretacji przestrzeni sakralnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania przestrzeni sakralnej i pozasakralnej zgodnie z zasadami liturgicznymi.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_UW1; SP_P7S_KR2

Liczba ECTS: 1

2. Interpretacja przestrzeni sakralnej

Cel kształcenia: nabycie umiejętności włączania osiągnięć różnych dyscyplin w proces interpretacji przestrzeni sakralnej jako warunkującej interdyscyplinarność badań hagiologicznych;

Treści merytoryczne: symbolika liturgiczna i elementów tworzących przestrzeń sakralną; sztuka w przestrzeni sakralnej; muzyka w przestrzeni sakralnej; teologia w przestrzeni sakralnej; kompozycja przekazu religijnego zawartego w przestrzeni sakralnej; odbiorca przekazu zakodowanego w przestrzeni sakralnej.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu metodę badań hagiologicznych, które mają charakter interdyscyplinarny – transdyscyplinarny i multidyscyplinarny – charakter badań hagiologicznych, polegający na uwzględnieniu autonomiczności badań specjalistycznych oraz zależności pomiędzy metodami i zakresami źródłowymi różnych dyscyplin. Absolwent potrafi opracować nowe metody i narzędzia badawcze niezbędne w dostosowaniu przekazu zakodowanego w źródłach hagiologicznych do percepcji treści aksjologicznych w warunkach dostosowanych do odbiorcy; formułować i testować

hipotezy związane z rozwiązywaniem problemów egzystencjalnych, przy użyciu wiedzy hagiologicznej; prowadzić debatę i komunikować się w zakresie przedmiotu hagiologicznego, z osobami uczestniczącymi w procesie dydaktyki szkolnej, akademickiej oraz z różnych środowisk kulturowych. Absolwent jest gotów do organizowania systemu wiedzy przeznaczonej dla odbiorcy publicznego, obejmującej hagiologiczny przedmiot i źródła z inspiracją do wdrożenia etosu świętego.

Wiedza (zna i rozumie): egzystencjalne znaczenie symboliki elementów tworzących przestrzeń sakralną i sens ich wzajemnego odniesienia.

Umiejętności (potrafi): dobrać metody i bibliografię do opracowania przewodnika wspomagającego innych w interpretacji przestrzeni sakralnej, według indywidualnych warunków kulturowych i poziomu edukacyjnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania spotkań edukacyjnych dostosowanych do odbiorcy, ukierunkowanych na samodzielne odkrywanie wartości zakodowanych w przestrzeni sakralnej, wspierających we wdrażaniu etosu człowieka świętego w życie zawodowe i osobiste.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UK1; SP_P7S_KO2

Liczba ECTS: 2

3. Święci w Biblii

Cel kształcenia: poznanie Biblii jako źródła hagiologicznego, fundamentalnego dla rozumienia co oznacza świętość.

Treści merytoryczne: Święty Izraela - YHWH; święci patriarchowie i prorocy; święty lud, święte przymierze, święta ziemia, świątynia, Święty Boży – Jezus, Duch Święty, Święci Nowego Testamentu.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryturystycznych, artystycznych i patrocinów, a także współczesnych źródeł internetowych. Absolwent potrafi kierować pracą zespołu zajmującego się porządkowaniem źródeł hagiologicznych, mającą na celu odczytywanie przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych; samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, poprzez nieustanne odkrywanie wartości zakodowanych w dziedzictwie kulturowym, w oparciu o znajomość przedmiotu, źródeł i metody badań hagiologicznych. Absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z obowiązku rzetelnego przedstawiania i objaśniania wartości dziedzictwa narodowego;

Wiedza (zna i rozumie): treści biblijne jako podstawowe źródło hagiologiczne.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić priorytetowe miejsce Biblii wśród źródeł hagiologicznych, rekrutujących się z różnych obszarów badawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonywania rzetelnej – udokumentowanej źródłowo – prezentacji treści hagiologicznych, zawartych w Piśmie Świętym.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KO1

Liczba ECTS: 2

4. Święci w Tradycji chrześcijańskiej

Cel kształcenia poznanie Tradycji chrześcijańskiej jako źródła hagiologicznego, należącego do obszaru badań teologicznych.

Treści merytoryczne: kształtowanie się Tradycji; wierzenia i tradycje jako elementy tworzące przekaz międzypokoleniowy; Prawda Objawiona zakodowana w Tradycji; religijna pamięć o świętych jako element komunikacji międzypokoleniowej; przykłady żywej, wielowiekowej pobożności religijnej skierowanej do świętych.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot hagiologiczny, na który składa się rozumienie procesu formowania kultu religijnego dotyczącego świętych, zjawiska związane z określaniem statutu „świętego” i „błogosławionego” w ramach chrześcijańskich praktyk religijnych; hagiologiczny aspekt humanizmu, obejmujący etyczne uwarunkowania działalności zawodowej, wyrażony w etosie człowieka świętego. Absolwent potrafi dobrać metodę i narzędzia, w tym techniki informacyjno-komunikacyjne w przedstawianiu etosu świętych, mającego wartość egzystencjalną dla aktualnego pokolenia. Absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z obowiązku rzetelnego przedstawiania i objaśniania wartości dziedzictwa narodowego; do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, z koncentracją na hagiologicznym aspekcie humanizmu.

Wiedza (zna i rozumie): proces tworzenia się Tradycji, wraz z przemianami powodowanymi kulturą oraz przemianami kultury pod wpływem Tradycji, a także wpływ wartości hagiologicznych zawartych w Tradycji na realizację etosu chrześcijańskiego w praktyce zawodowej człowieka współczesnego.

Umiejętności (potrafi): opracować materiały formacyjne, ukazujące etos człowieka świętego będącego odpowiedzialnym za organizację ludzkiej egzystencji zgodnie z wartościami ewangelicznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonania rzetelnej – udokumentowanej źródłowo – prezentacji treści hagiologicznych, zawartych w Tradycji; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy poprzez wyjaśnianie egzystencjalnej wartości humanizmu ewangelicznego, który jest zakodowany w treściach hagiologicznych zawartych w Tradycji.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WK3; SP_P7S_UW2; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO3

Liczba ECTS: 2

5. Proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny

Cel kształcenia: poznanie porządku w przeprowadzaniu kanonicznego procesu uznania kanoniczności cnót chrześcijan zmarłych w opinii świętości jako istotnego dla wskazania zakresu źródeł hagiologicznych w obszarze badań teologicznych.

Treści merytoryczne: etapy procesu kanonicznego, zadania i funkcje uczestników procesu kanonicznego, warunki kanonicznego orzeczenia o heroicznosci cnót; statut hagiologicznych zmarłego chrześcijanina: opinia świętości. służa Boży, beatyfikacja, kanonizacja.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu przedmiot hagiologiczny, na który składa się rozumienie procesu formowania kultu religijnego dotyczącego świętych, zjawiska związane z określaniem statusu „świętego” i „błogosławionego” w ramach chrześcijańskich praktyk religijnych. Absolwent potrafi dobrać metodę i narzędzia, w tym techniki informacyjno-komunikacyjne w przedstawianiu etosu świętych, mającego wartość egzystencjalną dla aktualnego pokolenia; prowadzić debatę i komunikować się w zakresie przedmiotu hagiologicznego, z osobami uczestniczącymi w procesie dydaktyki szkolnej, akademickiej oraz z różnych środowisk kulturowych. Absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, poprzez otwartość na zrozumienie specyfiki tworzenia i wdrażania etosu świętego; uznawania znaczenia wiedzy w zakresie hagiologicznego przedmiotu, źródeł i metody badań w rozwiązywaniu problemów egzystencjalnych oraz otwartości

na konfrontację z innymi badaczami i uznanie ich kompetencji specjalistycznych.

Wiedza (zna i rozumie): zasady włączenia chrześcijanina zmarłego w opinii świętości w poczet świętych i błogosławionych Kościoła katolickiego.

Umiejętności (potrafi): dokonać wstępnej oceny świętości chrześcijanina zmarłego w opinii świętości, wyjaśniając wnioskowanie; prowadzić debatę na temat egzystencjalnej wartości chrześcijańskiego etosu, uwzględniając stopień kompetencji religijnych interlokutorów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na zrozumienie różnorodności życiowych dróg, które umożliwiają osobie ludzkiej rozwój świętości; uznania kompetencji specjalistycznych w ocenie chrześcijańskiej jakości życia ludzkiego, zgodnie z założeniami trans- i multidyscyplinarności badań hagiologicznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UK1; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2

Liczba ECTS: 1

6. Sacrum w Internecie

Cel kształcenia: poznanie aksjologicznej struktury przestrzeni wirtualnej i założeń etycznych obecności w Internecie, jako podstawowych do zrozumienia humanistycznego aspektu przestrzeni kultury.

Treści merytoryczne: struktura połączeń i komunikacji internetowej; Prawda, Dobro i Piękno kodowane w Internecie; święci w Internecie; obraz, dźwięk i cisza w Internecie; odbiorca przekazu internetowego z odniesieniem do *sacrum* (ludzkie uczucia, reakcje, wybory).

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu metodę badań hagiologicznych, które mają charakter interdyscyplinarny – transdyscyplinarny i multidyscyplinarny – charakter badań hagiologicznych, polegający na uwzględnieniu autonomiczności badań specjalistycznych oraz zależności pomiędzy metodami i zakresami źródłowymi różnych dyscyplin; uwarunkowania komunikacji międzypokoleniowej i międzykulturowej w oparciu o elementy tworzące przestrzeń kultury w różnych jej zakresach. Absolwent potrafi wykorzystać posiadającą wiedzę w formułowaniu i rozwiązywaniu złożonych i nietypowych problemów poprzez krytyczną analizę i twórczą interpretację przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych. Absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, z koncentracją na hagiologicznym aspekcie humanizmu.

Wiedza (zna i rozumie): elementy tworzące przekaz internetowy odnoszący się do *sacrum* oraz rozpoznaje kompetencje specjalistyczne twórców przekazu internetowego.

Umiejętności (potrafi): dokonać krytycznej analizy przekazu medialnego, pod kątem *sacrum*.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia działań mających na celu tworzenie lub modyfikację przekazu medialnego z intencją promowania wartości humanistycznych, które mają charakter hagiologiczny.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3; SP_P7S_WK2; SP_P7S_UW1; SP_P7S_KO3

Liczba ECTS: 2

7. Święci w mediach społecznościowych

Cel kształcenia: poznanie mediów społecznościowych jako źródła hagiologicznego, fundamentalnego dla rozumienia specyfiki zmian jakie zachodzą w ludzkiej świadomości od momentu zapoznania się z treścią wiary do momentu samodzielnego wyrażenia swoich przekonań i uczuć religijnych.

Treści merytoryczne: Facebook, Instagram, YouTube jako miejsce prezentacji świętych; typy świętych preferowanych przez Internautów; style prezentacji świętych w mediach społecznościowych.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie uwarunkowania komunikacji międzypokoleniowej i międzykulturowej w oparciu o elementy tworzące przestrzeń kultury w różnych jej zakresach. Absolwent

potrafi opracować nowe metody i narzędzia badawcze niezbędne w dostosowaniu przekazu zakodowanego w źródłach hagiologicznych do percepcji treści aksjologicznych w warunkach dostosowanych do odbiorcy; formułować i testować hipotezy związane z rozwiązywaniem problemów egzystencjalnych, przy użyciu wiedzy hagiologicznej. Absolwent jest gotów do organizowania systemu wiedzy przeznaczonej dla odbiorcy publicznego, obejmującej hagiologiczny przedmiot i źródła z inspiracją do wdrożenia etosu świętego.

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania komunikacji za pośrednictwem mediów społecznościowych z uwzględnieniem przedmiotu hagiologicznego.

Umiejętności (potrafi): opracować przekaz medialny przeznaczony do mediów społecznościowych z uwzględnieniem metody badań hagiologicznych oraz indywidualnych warunków, a także z ukierunkowaniem na rozwiązywanie problemów egzystencjalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania, w formie przekazu medialnego, systemowo opracowanych treści hagiologicznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK2; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW4; SP_P7S_KO2

Liczba ECTS: 2

8. Święci w wielkich formach muzycznych

Cel kształcenia: poznanie dziedzictwa muzyki klasycznej jako źródła hagiologicznego pochodzącego z muzykologii.

Treści merytoryczne: kompozycje mszalne, oratoria i inne dedykowane świętym; omówienie dzieł o tematyce dotyczącej Matki Bożej Gietrzwałdzkiej, św. Marii Magdaleny, św. Katarzynie Aleksandryjskiej, św. Jackowi Odrowążowi, św. Apostołowi Jakubowi (Więszemu).

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryturystycznych, artystycznych i patrocinów, a także współczesnych źródeł internetowych. Absolwent potrafi kierować pracą zespołu zajmującego się porządkowaniem źródeł hagiologicznych, mającą na celu odczytywanie przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych; samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, poprzez nieustanne odkrywanie wartości zakodowanych w dziedzictwie kulturowym, w oparciu o znajomość przedmiotu, źródeł i metody badań hagiologicznych. Absolwent jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w zakresie hagiologicznego przedmiotu, źródeł i metody badań w rozwiązywaniu problemów egzystencjalnych oraz otwartości na konfrontację z innymi badaczami i uznanie ich kompetencji specjalistycznych; wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z obowiązku rzetelnego przedstawiania i objaśniania wartości dziedzictwa narodowego;

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje utworów muzycznych, jako wielkich form, o tematyce hagiologicznej oraz sposób interpretacji ekspresji religijnej w utworze muzycznym.

Umiejętności (potrafi): wyjaśnić na czym polega przekaz doświadczenia religijnego w odpowiednio dobranym rodzaju utworu muzycznego; opisać uczucia wyrażone w muzyce, ze wskazaniem na różne aspekty doświadczenia religijnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego odbioru muzyki w wielkich formach, wiążącego element muzyczny z teologią; wskazania źródłowych powiązań dzieła muzycznego z teologią.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KO1

Liczba ECTS: 1

9. Święci w sztuce

Cel kształcenia: poznanie dziedzictwa narodowego i światowego w zakresie sztuki sakralnej jako źródła hagiologicznego pochodzącego z zakresu historii sztuki.

Treści merytoryczne: malarstwo, rzeźba, sztuka sakralna dedykowane świętym; omówienie dzieł o tematyce dotyczącej Matki Bożej, św. Józefa, św. Antoniego, św. Marii Magdaleny, św. Mikołaja, św. Katarzyny Aleksandryjskiej, św. Jacka Odrowąża, Świętych Apostołów i innych.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryptyrystycznych, artystycznych i patrociniiów, a także współczesnych źródeł internetowych; uwarunkowania komunikacji międzypokoleniowej i międzykulturowej w oparciu o elementy tworzące przestrzeń kultury w różnych jej zakresach. Absolwent potrafi kierować pracą zespołu zajmującego się porządkowaniem źródeł hagiologicznych, mającą na celu odczytywanie przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych. Absolwent jest gotów do odpowiedzialnego – pod względem rzetelnego rozwoju kompetencji zawodowych – pełnienia ról zawodowych w branżach mających charakter edukacyjny, naukowych oraz popularyzujących kulturę i humanizm;

Wiedza (zna i rozumie): dzieła sztuki jako źródło hagiologiczne, wymieniając cechy hagiologiczne dzieł oraz dzieła reprezentatywne dla badań hagiologicznych; a także uwarunkowania przemian w obrazowaniu sztuką wymiaru *sacrum* i *profanum* w kulturze.

Umiejętności (potrafi): planować i koordynować zadania zespołowe, które definiują sferę *sacrum* i *profanum* w oparciu o przekaz hagiologiczny zawarty w dziełach sztuki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonania rzetelnej – udokumentowanej źródłowo – prezentacji treści hagiologicznych, zawartych w określonym dziele sztuki.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_WK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KR1

Liczba ECTS: 2

10. Malarstwo ikonowe

Cel kształcenia: poznanie dziedzictwa narodowego i światowego artystycznego w zakresie malarstwa ikonowego jako źródła hagiologicznego pochodzącego z zakresu historii sztuki.

Treści merytoryczne: malarstwo ikonowe dedykowane świętym; omówienie dzieł o tematyce dotyczącej Matki Bożej, św. Józefa, św. Marii Magdaleny, św. Mikołaja, św. Katarzyny Aleksandryjskiej, św. Jacka Odrowąża, Świętych Apostołów i innych.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryptyrystycznych, artystycznych i patrociniiów, a także współczesnych źródeł internetowych. Absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, poprzez nieustanne odkrywanie wartości zakodowanych w dziedzictwie kulturowym, w oparciu o znajomość przedmiotu, źródeł i metody badań hagiologicznych. Absolwent jest gotów do odpowiedzialnego – pod względem rzetelnego rozwoju kompetencji zawodowych – pełnienia ról zawodowych w branżach mających charakter edukacyjny, naukowych oraz popularyzujących kulturę i humanizm.

Wiedza (zna i rozumie): ikony jako źródło hagiologiczne, wskazując ikony świętych, reprezentatywne dla badań hagiologicznych.

Umiejętności (potrafi): potrafi odczytać treści hagiologiczne zawarte w ikonie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykonania rzetelnej – udokumentowanej źródłowo – prezentacji treści hagiologicznych, zawartych w ikonie.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KR1.

Liczba ECTS: 2

11. Święci w literaturze

Cel kształcenia: poznanie dziedzictwa narodowego i światowego w zakresie literatury jako źródła hagiologicznego w ramach badań interdyscyplinarnych.

Treści merytoryczne: utwory literackie (legenda, poezja, powieści) dedykowane świętym; omówienie dzieł o tematyce dotyczącej Matki Bożej, św. Józefa, św. Antoniego, św. Marii Magdaleny, św. Mikołaja, św. Katarzyny Aleksandryjskiej i innych.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryptyzystycznych, artystycznych i patrociniów, a także współczesnych źródeł internetowych. Absolwent potrafi kierować pracą zespołu zajmującego się porządkowaniem źródeł hagiologicznych, mającą na celu odczytywanie przekazu aksjologicznego zawartego w źródłach hagiologicznych; samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, poprzez nieustanne odkrywanie wartości zakodowanych w dziedzictwie kulturowym, w oparciu o znajomość przedmiotu, źródeł i metody badań hagiologicznych. Absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z obowiązku rzetelnego przedstawiania i objaśniania wartości dziedzictwa narodowego;

Wiedza (zna i rozumie): dzieła literackie jako źródło hagiologiczne, wymieniając cechy hagiologiczne dzieł oraz wskazuje dzieła reprezentatywne dla badań hagiologicznych.

Umiejętności (potrafi): planuje i koordynuje zadania zespołowe, które definiują sferę *sacrum* i *profanum* w oparciu o przekaz hagiologiczny zawarty w literaturze; a także odczytać treści hagiologiczne zawarte w utworach literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wskazania źródłowych powiązań dzieła literackiego z teologią.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KO1

Liczba ECTS: 2

12. Święci w pieśniach i piosenkach religijnych

Cel kształcenia: poznanie dziedzictwa muzycznego w zbiorze pieśni i piosenek religijnych jako źródła hagiologicznego z obszaru muzykologii.

Treści merytoryczne: pieśni i piosenki religijne dedykowane świętym: Matka Boża, św. Józef, św. Antoni, św. Mikołaj, św. Maria Magdalena, św. Katarzyna, św. Jacek, św. Jakub Większy, św. Tadeusz Juda; omówienie treści dzieł z odniesieniem do praktyk pobożnościowych epoki i miejsca, w których pieśni są wykonywane.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryptyzystycznych, artystycznych i patrociniów, a także współczesnych źródeł internetowych; Absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, poprzez nieustanne odkrywanie wartości zakodowanych w dziedzictwie kulturowym, w oparciu o znajomość przedmiotu, źródeł i metody badań hagiologicznych. Absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, poprzez otwartość na zrozumienie specyfiki tworzenia i wdrażania etosu świętego.

Wiedza (zna i rozumie): treść pieśni i piosenek religijnych jako źródła hagiologicznego, wymieniając cechy hagiologiczne dzieł oraz wskazuje dzieła reprezentatywne dla badań hagiologicznych.

Umiejętności (potrafi): odczytać treści hagiologiczne zawarte w utworach pieśniach i piosenkach religijnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na zrozumienie różnorodności życiowych dróg, które umożliwiają osobie ludzkiej rozwój świętości.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK1

Liczba ECTS: 2

13. Święci w pop-kulturze

Cel kształcenia: poznanie pop-kultury jako źródła hagiologicznego, wskazującego na transdyscyplinarny kontekst badań hagiologicznych.

Treści merytoryczne: elementy o tematyce hagiologicznej zaczerpnięte z Tradycji, a następnie przekształcone i wyrażone w sposób dowolny przez twórców pop-kultury; przykłady: św. Maria Magdalena, św. Mikołaj, św. Walenty.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu źródła hagiologiczne, na które składają się postacie świętych i ich etos, zanotowane w pamięci historycznej utworzonej z dzieł skryturyistycznych, artystycznych i patrociniów, a także współczesnych źródeł internetowych; uwarunkowania komunikacji międzypokoleniowej i międzykulturowej w oparciu o elementy tworzące przestrzeń kultury w różnych jej zakresach. Absolwent potrafi prowadzić debatę i komunikować się w zakresie przedmiotu hagiologicznego, z osobami uczestniczącymi w procesie dydaktyki szkolnej, akademickiej oraz z różnych środowisk kulturowych. Absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, poprzez otwartość na zrozumienie specyfiki tworzenia i wdrażania etosu świętego.

Wiedza (zna i rozumie): utwory w pop-kulturze, wymieniając ich cechy hagiologiczne; a także zna uwarunkowania przemian w postrzeganiu wymiaru *sacrum* i *profanum* w kulturze.

Umiejętności (potrafi): prowadzić debatę na temat egzystencjalnej wartości chrześcijańskiego etosu, uwzględniając stopień kompetencji religijnych interlokutorów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na zrozumienie różnorodności w podejściu do przekazu Tradycji o świętych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_WK2; SP_P7S_UK1; SP_P7S_KK1

Liczba ECTS: 1

14. Kult świętych w Afryce

Cel kształcenia: poznanie świętych czczonych w Afryce i specyfiki pobożności skierowanej do nich, ukazujące różnice i podobieństwa w kulcie i pobożności między różnymi kulturami i tradycjami afrykańskimi i europejskimi.

Treści merytoryczne: pluralizm wierzeń ludów Afrykańskich, religijność politeistyczna i kult przodków wobec wiary we wspólnotę świętych, elementy zaczerpnięte z chrześcijaństwa, zwyczaje wyrażające kult świętych; Matka Boża, św. Józef, św. Maria Magdalena, św. Juda Tadeusz, św. Antoni i inni.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w zakresie humanistycznym, dotyczące specyfiki rozumienia świętości osoby ludzkiej. Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami, które nie mają znajomości przedmiotu hagiologicznego, organizując zespoły i nadzorując ich pracę nad przedmiotem hagiologicznym, ukierunkowaną innowacyjnie. Absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, z koncentracją na hagiologicznym aspekcie humanizmu.

Wiedza (zna i rozumie): uniwersalne, humanistyczne fundamenty w religijnym doświadczeniu uczestnictwa we wspólnocie świętych, jako istotne w rozpoznaniu dylematów związanych z rozumieniem człowieczeństwa i osoby.

Umiejętności (potrafi): zaplanować działania zespołowe, ukierunkowane na integrację środowisk reprezentujących różne tradycje religijne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy poprzez wejście w interakcję z przedstawicielami środowisk odmiennych kulturowo, ze wskazaniem na element hagiologiczny jako reprezentacyjny dla ukazania wspólnych źródeł człowieczeństwa.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK1; SP_P7S_UO2; SP_P7S_KO3

Liczba ECTS: 1

15. Kult świętych w Amazonii

Cel kształcenia: poznanie świętych czczonych w Amazonii i specyfiki pobożności skierowanej do nich, ukazujące różnice i podobieństwa w kulcie i pobożności między różnymi kulturami i tradycjami amazońskimi i europejskimi.

Treści merytoryczne: pluralizm wierzeń ludów amazońskich, religijność politeistyczna i kult przodków wobec wiary we wspólnotę świętych, elementy zaczerpnięte z chrześcijaństwa, zwyczaje wyrażające kult świętych; Matka Boża, św. Maria Magdalena i inni.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w zakresie humanistycznym, dotyczące specyfiki rozumienia świętości osoby ludzkiej. Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami, które nie mają znajomości przedmiotu hagiologicznego, organizując zespoły i nadzorując ich pracę nad przedmiotem hagiologicznym, ukierunkowaną innowacyjnie. Absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, z koncentracją na hagiologicznym aspekcie humanizmu.

Wiedza (zna i rozumie): uniwersalne, humanistyczne fundamenty w religijnym doświadczeniu uczestnictwa we wspólnocie świętych, jako istotne w rozpoznaniu dylematów związanych z rozumieniem człowieczeństwa i osoby.

Umiejętności (potrafi): zaplanować działania zespołowe, ukierunkowane na integrację środowisk reprezentujących różne tradycje religijne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy poprzez wejście w interakcję z przedstawicielami środowisk odmiennych kulturowo, ze wskazaniem na element hagiologiczny jako reprezentacyjny dla ukazania wspólnych źródeł człowieczeństwa.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK1; SP_P7S_UO2; SP_P7S_KO3

Liczba ECTS: 1

16. Kult świętych na Haiti

Cel kształcenia: poznanie świętych czczonych na Haiti i specyfiki pobożności skierowanej do nich, ukazujące różnice i podobieństwa w kulcie i pobożności między różnymi kulturami i tradycjami Ameryki Środkowej i europejskimi.

Treści merytoryczne: specyfika wierzeń ludów środkowoamerykańskich, kult przodków wobec wiary we wspólnotę świętych, elementy zaczerpnięte z chrześcijaństwa, zwyczaje wyrażające kult świętych; Matka Boża, św. Maria Magdalena, św. Juda Tadeusz i inni.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w zakresie humanistycznym, dotyczące specyfiki rozumienia świętości osoby ludzkiej. Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami, które nie mają znajomości przedmiotu hagiologicznego, organizując zespoły i nadzorując

ich pracę nad przedmiotem hagiologicznym, ukierunkowaną innowacyjnie. Absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, z koncentracją na hagiologicznym aspekcie humanizmu.

Wiedza (zna i rozumie): uniwersalne, humanistyczne fundamenty w religijnym doświadczeniu uczestnictwa we wspólnocie świętych, jako istotne w rozpoznaniu dylematów związanych z rozumieniem człowieczeństwa i osoby.

Umiejętności (potrafi): zaplanować działania zespołowe, ukierunkowane na integrację środowisk reprezentujących różne tradycje religijne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy poprzez wejście w interakcję z przedstawicielami środowisk odmiennych kulturowo, ze wskazaniem na element hagiologiczny jako reprezentacyjny dla ukazania wspólnych źródeł człowieczeństwa.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK1; SP_P7S_UO2; SP_P7S_KO3

Liczba ECTS: 1

17. Święci w Azji

Cel kształcenia: poznanie świętych czczonych w Azji i specyfiki pobożności skierowanej do nich, ukazujące różnice i podobieństwa w kultach i pobożności między różnymi kulturami i tradycjami azjatyckimi i europejskimi.

Treści merytoryczne: kultura religijna narodów azjatyckich, elementy korelujące z chrześcijaństwem, zwyczaje wyrażające kult świętych; Matka Boża, św. Józef, św. Maria Magdalena, Święci Apostołowie, Święci Misjonarze i inni.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji w zakresie humanistycznym, dotyczące specyfiki rozumienia świętości osoby ludzkiej. Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami, które nie mają znajomości przedmiotu hagiologicznego, organizując zespoły i nadzorując ich pracę nad przedmiotem hagiologicznym, ukierunkowaną innowacyjnie. Absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, z koncentracją na hagiologicznym aspekcie humanizmu.

Wiedza (zna i rozumie): uniwersalne, humanistyczne fundamenty w religijnym doświadczeniu uczestnictwa we wspólnocie świętych, jako istotne w rozpoznaniu dylematów związanych z rozumieniem człowieczeństwa i osoby.

Umiejętności (potrafi): zaplanować działania zespołowe, ukierunkowane na integrację środowisk reprezentujących różne tradycje religijne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy poprzez wejście w interakcję z przedstawicielami środowisk odmiennych kulturowo, ze wskazaniem na element hagiologiczny jako reprezentacyjny dla ukazania wspólnych źródeł człowieczeństwa.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK1; SP_P7S_UO2; SP_P7S_KO3

Liczba ECTS: 1

18. Relikwie świętych

Cel kształcenia: zrozumienie zasad porządkowania praktyk religijnych powiązanych z czcią dla relikwii świętych jako elementu w procesie formowania się Tradycji.

Treści merytoryczne: tworzenie relikwii; stopnie relikwii; przechowywanie relikwii; praktyki religijne z użyciem relikwii; translacje relikwii i ich wpływ na rozwój kultury i organizację kultu Bożego.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie podstawowe zasady zarządzania danymi, z uwzględnieniem tematyki hagiologicznej. Absolwent potrafi prowadzić debatę i komunikować się w zakresie przedmiotu hagiologicznego, z osobami uczestniczącymi w procesie dydaktyki szkolnej, akademickiej oraz z różnych

środowisk kulturowych; ukierunkowywać innych w zakresie rozpoznawania etosu świętych w dziedzictwie kulturowym, z intencją zastosowania mającego charakter innowacyjny. Absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, poprzez otwartość na zrozumienie specyfiki tworzenia i wdrażania etosu świętego.

Wiedza (zna i rozumie): miejsce relikwii jako źródeł w badaniach hagiologicznych o charakterze transdyscyplinarnym.

Umiejętności (potrafi): dobrać metody i materiały oglądowe do opracowania konspektu spotkania religijnego przy relikwiach, nastawionego na umacnianie w świadomości i praktyce etosu chrześcijańskiego; wskazać elementy szczegółowe etosu człowieka świętego w odniesieniu do świętych, którzy są uobecniani w relikwiach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na zrozumienie różnorodności przeszkód związanych ze zrozumieniem i akceptacją etosu człowieka świętego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WK4; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1

Liczba ECTS: 1

19. Organizacja przestrzeni internetowej w zakresie hagiologicznym - przedmiot do wyboru Warsztaty 1

Cel kształcenia: nabycie kompetencji merytorycznych i metodologicznych związanych z wykonywaniem zadań obejmujących pracę ze źródłami hagiologicznymi, ukierunkowaną na efekty o charakterze innowacyjnym.

Treści merytoryczne: wirtualna kwerenda skoncentrowana na przekazie treści hagiologicznych; metody odnajdywania miejsc źródłowych w Internecie; porządkowanie zebranych materiałów hagiologicznych; analiza zebranych informacji pod kątem zawartości, ich powiązania z założeniami humanizmu ewangelicznego oraz synteza z uwzględnieniem elementu innowacyjności.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu metodę badań hagiologicznych, które mają charakter interdyscyplinarny – transdyscyplinarny i multidyscyplinarny – charakter badań hagiologicznych, polegający na uwzględnieniu autonomiczności badań specjalistycznych oraz zależności pomiędzy metodami i zakresami źródłowymi różnych dyscyplin; podstawowe zasady zarządzania danymi, z uwzględnieniem tematyki hagiologicznej. Absolwent potrafi dobrać metodę i narzędzia, w tym techniki informacyjno-komunikacyjne w przedstawianiu etosu świętych, mającego wartość egzystencjalną dla aktualnego pokolenia; formułować i testować hipotezy związane z rozwiązywaniem problemów egzystencjalnych, przy użyciu wiedzy hagiologicznej; posługiwać się w języku angielskim terminologią specjalistyczną w ramach przedmiotu hagiologicznego. Absolwent jest gotów do organizowania systemu wiedzy przeznaczonej dla odbiorcy publicznego, obejmującej hagiologiczny przedmiot i źródła z inspiracją do wdrożenia etosu świętego.

Wiedza (zna i rozumie): interdyscyplinarność badań hagiologicznych, jako skoncentrowaną na źródłach należących do różnych obszarów badawczych i kulturowych; zna i stosuje zasady zarządzania danymi hagiologicznymi, porządkując według założeń związanych z założeniami transdyscyplinarności i multidyscyplinarności badań.

Umiejętności (potrafi): dobrać metodę, narzędzia i przesłanki merytoryczne do przygotowania wydarzenia o charakterze edukacyjnym, ukierunkowanego na wdrażanie etosu człowieka świętego; formułować i testować hipotezy związane z rozwiązywaniem problemów egzystencjalnych, odnosząc do koncepcji etosu człowieka świętego; wskazać w źródłach internetowych oraz wymienić, w języku polskim i angielskim, słowa kluczowe istotne dla formułowania wypowiedzi o tematyce hagiologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): organizowania spotkań edukacyjnych dostosowanych do odbiorcy, ukierunkowanych na samodzielne odkrywanie wartości zakodowanych w przestrzeni sakralnej, wspierających we wdrażaniu etosu człowieka świętego w życie zawodowe i osobiste.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UK2; SP_P7S_KO2

Liczba ECTS: 3

20. Tworzenie bazy danych hagiologicznych pozyskanych z przestrzeni kultury - przedmiot do wyboru Warsztaty 2

Cel kształcenia: nabycie kompetencji merytorycznych i metodologicznych związanych z wykonywaniem zadań obejmujących pracę ze źródłami hagiologicznymi, ukierunkowaną na efekty o charakterze innowacyjnym.

Treści merytoryczne: internetowa kwerenda bibliograficzna i wirtualna skoncentrowana na źródłach hagiologicznych; tworzenie rekordów opisu źródła hagiologicznego, jako składowych bazy danych; tworzenie słownika polsko-angielskiego obejmującego słowa kluczowe odnoszące się do źródeł hagiologicznych; opis źródła hagiologicznego z uwzględnieniem elementu innowacyjności.

Efekty uczenia się: absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu metodę badań hagiologicznych, które mają charakter interdyscyplinarny – transdyscyplinarny i multidyscyplinarny – charakter badań hagiologicznych, polegający na uwzględnieniu autonomiczności badań specjalistycznych oraz zależności pomiędzy metodami i zakresami źródłowymi różnych dyscyplin; podstawowe zasady zarządzania danymi, z uwzględnieniem tematyki hagiologicznej. Absolwent potrafi dobrać metodę i narzędzia, w tym techniki informacyjno-komunikacyjne w przedstawianiu etosu świętych, mającego wartość egzystencjalną dla aktualnego pokolenia; formułować i testować hipotezy związane z rozwiązywaniem problemów egzystencjalnych, przy użyciu wiedzy hagiologicznej; posługiwać się w języku angielskim terminologią specjalistyczną w ramach przedmiotu hagiologicznego. Absolwent jest gotów do organizowania systemu wiedzy przeznaczonej dla odbiorcy publicznego, obejmującej hagiologiczny przedmiot i źródła z inspiracją do wdrożenia etosu świętego.

Wiedza (zna i rozumie): interdyscyplinarność badań hagiologicznych, jako skoncentrowaną na źródłach należących do różnych obszarów badawczych i kulturowych; zna i stosuje zasady zarządzania danymi hagiologicznymi, porządkując według założeń związanych z założeniami transdyscyplinarności i multidyscyplinarności badań.

Umiejętności (potrafi): dobrać metodę, narzędzia i przesłanki merytoryczne do przygotowania materiałów podstawowych, służących jako fundament do opracowania materiałów o charakterze edukacyjnym, z ukierunkowaniem na wdrażanie etosu człowieka świętego; formułować i testować hipotezy związane z rozwiązywaniem problemów egzystencjalnych, odnosząc do koncepcji etosu człowieka świętego; wskazać w źródłach bibliograficznych i wirtualnych oraz wymienić, w języku polskim i angielskim, słowa kluczowe istotne dla formułowania wypowiedzi o tematyce hagiologicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zorganizowania spotkania edukacyjnego dostosowanego do odbiorcy, ukierunkowanego na samodzielne odkrywanie wartości zakodowanych w przestrzeni sakralnej, wspierających we wdrażaniu etosu człowieka świętego w życie zawodowe i osobiste.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UK2; SP_P7S_KO2

Liczba ECTS: 3

PLAN STUDIÓW PODYPLOMOWYCH

Nazwa studiów podyplomowych: **Hagiologia kulturowa**

Wymiar kształcenia (sem.): **2 semestry**

Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji podyplomowych: **30**

Lp.	Nazwa przedmiotu	Rodzaj i wymiar zajęć dydaktycznych				Forma zaliczenia przedmiotu/sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punkty ECTS
		Wykłady (godz.)	Ćwiczenia (godz.)	Zajęcia teoretyczne (godz.)	Zajęcia praktyczne (godz.)		
Semestr I							
1	Przestrzeń sakralna	10	-	10	-	Zaliczenie	1
2	Interpretacja przestrzeni sakralnej		10		10	Zaliczenie	2
3	Sacrum w Internecie	10	-	10	-	Zaliczenie	2
4	Święci w mediach społecznościowych		10		10	Zaliczenie z oceną	2
5	Święci w Biblii	10	-	10	-	Zaliczenie z oceną	2
6	Święci w wielkich formach muzycznych	10	-	10	-	Zaliczenie	1
7	Kult świętych w Afryce	10	-	10	-	Zaliczenie	1
8	Kult świętych w Amazonii	10	-	10	-	Zaliczenie	1
9	Malarstwo ikonowe	10	-	10	-	Zaliczenie	2
10	Proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny	10	-	10	-	Zaliczenie	1
Semestr II							
11	Święci w sztuce	10	-	10	-	Zaliczenie z oceną	2
12	Święci w Tradycji chrześcijańskiej	10	-	10	-	Zaliczenie z oceną	2
13	Święci w literaturze	10	-	10	-	Zaliczenie	2
14	Święci w pieśniach i piosenkach religijnych	10	-	10	-	Zaliczenie	2
15	Święci w pop-kulturze	10	-	10	-	Zaliczenie	1
16	Kult świętych na Haiti	10	-	10	-	Zaliczenie	1
17	Kult świętych w Azji	10	-	10	-	Zaliczenie	1
18	Relikwie świętych	10	-	10	-	Zaliczenie	1
19	Warsztaty 1: Organizacja przestrzeni internetowej w zakresie hagiologicznym Warsztaty 2: Tworzenie bazy danych hagiologicznych pozyskanych z przestrzeni kultury	-	10	-	10	Praca końcowa – zaliczenie z oceną	3
Łączna liczba godzin:		160	30	160	30	Łączna liczba punktów ECTS:	30
		190					

Okres zaliczeniowy na studiach podyplomowych: semestr.